

Erasmusos utazásom Isztambulban

A hatodik Egyetemi félévemet az Istanbul Şehir Egyetemen töltöm Erasmus program keretein belül. Isztambul a legnépesebb város Törökországban a maga 15 millió hivatalosan bejelentett lakosával. A tavaszi félévi időszakra jelentkezve, Február 9-én érkeztünk meg Isztambulba. A tanítás csak február 17-én kezdődött, de szerettünk volna legalább egy hetet kirándulni, megnézni a város jellegzetességeit.

Az első egy hét tehát azzal telt el, hogy jártunk körbe a városban, ami nem volt egyszerű feladat, mivel eszméletlen nagyváros tele pompázó monumentekkel. A buszközlekedésük nagyon kiterjedt, a metrót folyamatosan fejlesztik. Jelenleg is 3 új metróvonal épül és 3 vonalat hosszabbítanak egyszerre. Az összes tömegközlekedési eszközön (metró, busz, villamos, hajó, gyorsvasút, de még a libegők is) egy egységes Isztambul kártyát kell használni, amire saját magunk tölthetünk fel pénzt, amikor csak akarunk, és azzal utazhatunk. Mivel kaptunk diákigazolványt az első utazásunk 1 Lírába kerül (100 Ft), de ha 2 órán belül ismét utazunk, kedvezményt kapunk. Az első normáláras utazás ára pedig 2 líra.

A város hangulata lenyűgöző, már az első pillantásra magával ragad. A Boszporuszt átszelő hajók tömkelege, a több ezer Mecset égisz emelkedése, a rengeteg múzeum és színpompában úszó parkok látványa, a Galata hídon lévő több száz horgász versengése, de még az elsőre örültek tűnő közlekedés is egy egészen más világba repít bárkit, aki nem járt még erre felé. Itt található még Európa legnagyobb piaca is a Nagy Bazár a maga 63 utcájával és több mint 3000 üzletével, ahova naponta több

százezer ember látogat el, hogy megvegye a hön áhított kézzel szőtt szőnyeget vagy az ínycsiklandó török édességet.

A Török kultúra pedig egész egyszerűen hihetetlen. Az Iszlám vallás egészen más értékrendeket alakít ki az emberekben. Az itteniek nagy része erősen vallásos, teljesen megszokott az imádkozás, akár naponta többször is, amire az Isztambulban található több mint 2600 mecset napi ötször hívja az itt élőket. Ehhez hozzá kell szokni az elején, mivel ezek a hívások az összes mecsetben egy időben történnek hangszórókon keresztül, tehát a város minden egyes pontján hallani lehet őket.

Nagyon sok ember foglalkozik itt kereskedelemmel. Az utcákon mindenhol találni étkezdéket, éttermeket ahol az összes török ételek megtalálhatóak, mint a Kebab vagy a Köfte. Nem elhanyagolható hogy a Török emberek nagyon kedvesek és segítőkészek, még akkor is, ha nem tudnak angolul. Már az érkezésünk napján szembesültünk ezzel, amikor még nem tudtuk, hogy hogyan működik a tömegközlekedés vagy, hogy hogyan jussunk el a Kollégiumba a város közepétől.

A szállásnak a kollégiumot választottuk, mivel a sulinak saját épületei vannak, amit már regisztrációkor fel is ajánlanak, így levéve a terhet a szálláskeresésről. Az itteni kollégiumokban külön élnek a nők és külön a férfiak a vallás miatt. A mi szállásunk a Çamlıca hegyen található, ahova egy barátommal kerültem egy szobába, mert elintézték nekünk. A kollégiumban található főzőkonyha, mosókonyha, tanulószobák, fitneszterem, dvd-szoba, de a sportolást elősegítő focipálya vagy pingpongasztalok is megtalálhatóak.

Én igencsak szerencsésnek mondhatom magam, mivel egy jó baráttal együtt nyertük el az Erasmus pályázatát, így a kezdeti nehézségeken sokkal könnyebben tudtuk átrágni magunkat, mintha egyedül kellett volna.

Az egyetemünket 2010-ben nyitották meg, szóval még fiatal iskola, de már most nagy hírneve van, mivel az állam nagyon nagy összegekkel támogatja. Jelenleg három kampusza van, de már épül a negyedik. Az Erasmus programot nagy erővel támogatják, szinte minden országból találkoztunk itt tanulókkal. Minden kampuszban fellelhető egy étterem és egy étkezdé is. Található még ez egyetemen fitnessterem, zeneterem, stúdió, focipálya, kosárpálya,

pingpongasztalok és könyvtár is, amelyek mind ingyen igénybe vehetőek. Az első napjainkban kellett csináltatni egy „iskolai bankkártyát” amit bármikor feltölthetsz, és ezt tudod használni, könyvek vásárlására az egyetemen, nyomtatásra, valamint minden nemű étkezésre.

Az első napunk egy Erasmusos megbeszélés volt, amit inkább egy vidám hangulatú ismerkedős napnak lehetett mondani. Nagyon kedves, az Egyetemen dolgozó diákok fogadtak minket, és elmondták a tudnivalókat, elérhetőségeiket. Megismerkedtünk a többi Erasmusossal, akik szintén erre a félévre jöttek. Már itt megbeszéltük, hogy a későbbiekben tartjuk egymással a kapcsolatot. A többségükkel nagyon jó barátságok alakultak ki, és a távoli jövőben is utazásos terveink vannak együttesen. Összesen 5 tantárgyat vettünk fel itt, köztük több programozási tárgyat, informatikai jellegűeket és a török nyelv kezdő szintjét is.

Minden órán angolul tanítanak. Különbéféle nehézségűek a tanárok nyelvi beszéde, de a legtöbb teljesen jól érthető, ha jártas vagy a szakmai kifejezésekben. Az órákat mi vettük fel, így minden nap kell mennünk a suliba, hétfőn és szerdán 4 óránk van, 2 lyukas órával, de akkor mindig elmegyünk ebédelni, utána pedig pingpongozunk. Kedden, csütörtökön és pénteken 1 óránk van csak, a Török nyelv. Nagyon kényelmes hogy vannak díjmentes iskolabuszok, amik félóránként hoznak és visznek minket a kollégiumba. Sokat lehet ezzel spórolni havi szinten. A tanárok

kedvesek, és jól felkészültek, látszik rajtuk, hogy értenek a területükhöz. Sok tanár külföldi egyetemeken tanított, mint például a Harvard. Az oktatás ezen az évfolyamon már inkább kisebb létszámú csoportokban zajlik, mivel ez már elég szakmai orientált, de vannak nagy előadók is.

Itt egyik terem sem gépes, a laptopokat magunknak kell hozni, de ha nincsen saját laptopunk a sulis tud kölcsönözni nekünk egyet. Van egy rendszer, ami hasonlít az otthoni Neptunhoz. Itt lehet megtekinteni a házi feladatokat, jegyeket és követelményeket, valamint ide töltik fel a tanárok az órák anyagait. Saját sulis email címet is kaptunk, ahova mindig küldik az tudnivalókat vagy akár a programokhoz az információkat.

Az érdemjegy itt több részből épül fel. A tárgy végső jegyében beleszámítanak a házi feladatok, a dolgozatok, az órai munka, valamint a részvétel is. Az internetes rendszerükön lévő leírásoknál meg lehet tekinteni, hogy egyes tárgynál mi hány százalékot számít a végső jegybe. A rendszer hatékony, mert arra ösztönöz, hogy folyamatosan tanulj és látogasd az előadásokat. Szabad internet van mind az iskolában, mind a kollégiumban is. A kisebb létszámú előadások miatt (átlagban 20 fő) a tanárokkal személyesebb kapcsolat alakul ki. Tudják a nevedet, külön segítséget kaphatsz, vagy akár órán kívül elbeszélgethetsz velük bármiről.

Az iskola támogatja az Erasmus tanári programját is. A tavaszi szünetben Dr. Kopácsi Sándor a Gábor Dénes Főiskolán tanító professzor látogatta meg az Iskolát és előadást tartott az internetes keresőoptimalizálásról valamint a 3D-s web fejlesztésről. Az előadás szintén Angol nyelven ment, és sok diák mellett az egyetemi tanárok is kíváncsiak voltak a tanárúr érdekes előadására. Az ilyen programokra az egyetemen található falújságot, ahol el tudjuk olvasni a szükséges információkat, de az információs pultoknál is szívesen segítenek mindenben.

A török nyelvet is felvettük, mint tantárgyat, ahol 7 szint közül lehetett választani. Természetesen mi az első szintre jelentkeztünk, nyelvtudás hiányában. A török nyelv nyelvtanilag hasonlít a magyarhoz és sok ugyanolyan szavuk is létezik, szóval nem nehéz megtanulni. A többi órák közül van ami gyakorlatiasabb, például a Computer Systems nevű órán egy interneten kommunikáló programot kell lefejleszteni vizsgamunkaként, de van olyan is ahol gyakorlatban tanulunk, de papíros formában kéri vissza, mint például a Unix Operating System. A tanórák mindig fegyelmezettek, és a legtöbb tanárnál aktívak.

Az iskolai életén kívül van számos szervezet, amely programokat, kirándulásokat szervez. Ezek közt vannak ingyenes programok, mint az egy napos kirándulás Isztambul legkáprázatosabb szigetein, az Adalar szigeteken, de vannak több napos túrák is ahol a diákok kedvezményes áron juthatnak el Törökország legcsodálatosabb vidékeire. Itt rengeteg lehetőségünk van új barátságok kialakulására a világ minden tájáról.

A legkáprázatosabb utazásunk a Világ egyik természeti örökségéhez vezetett, Kappadókiába. Ez egy olyan térség, amelynél a különleges, természet alakította tájformák, völgyek szépsége mellett földalatti városok is tarkítják ezt a csodálatos világot. Itt található a híres Göreme Park, ami nem mindennapi kilátást biztosít minden erre járó embernek. Aki életében teheti, annak el kell látogatni ide. Mi egy 5 csillagos szállodában szálltunk meg 3 napra. Bejártuk az egész környéket, svédasztalos étkezéseink voltak és talán a legizgalmasabb élmény, amit valaha átéltem, hogy hőléggalonnal átszeltem Kappadókiá pompás völgyei feletti eget.

Itt részt vehettünk még egy Török estén is, ahol a helyi néptáncot mutatták be, valamint kipróbálhattuk a Törökök nem hivatalos nemzeti italát a Rakı-t is. Ennek az a különlegessége, hogy alapjáraton átlátszó, de vízzel felhígítva fehérré változik. Az estén végezetül mindenki táncolt és jól érezte magát, elfeledve a mindennapi gondjait és nem számítván hogy ki melyik országot vagy kultúrából származik.

A szünetben pedig a barátnőm, utána pedig a húgom is meglátogatott egy barátnőjével, ami még teljesebbé tette ezt a varázslatos történetet a Dzsinnnek és Allah világában.

Ez a törökországi utazás életem legjobb élménye lett köszönhetően a Gábor Dénes Főiskolának, ahol remek embereket és új kultúrákat ismertem meg, az Angol nyelvtudásomat sokat gyakoroltam és fejleszteni tudtam a beszédképességet. A török emberek többsége sajnos nem beszél angolul, de ez nem vette kedvem, mert így is sok lehetőségem van beszélni a

nyelvet. Megszoktam az elsőre örülni a tünő Isztambuli közlekedést az utakon. Megtanultam sok mindent az iszlám vallásról és végezetül megtudtam, hogy létezik az a fajta kedvesség, amikor pénzt adnak neked a buszon, mert nem tudod, hogy hogyan működik a közlekedés, és csak nagy pénz van nálad, vagy, hogy valaki pusztán kedvességéből elkísér az eltévedt utadról egészen a célállomásod bejáratáig.

Mindenkinek ajánlom, hogy egyszer az életében jöjjön el ide, mert egy egészen új életet fog itt tapasztalni. Köszönöm a lehetőséget elsősorban Geszti Zsófiának, aki nélkül nem jöhetett volna létre az utazásom és természetesen a Gábor Dénes Főiskolának.

Petyus Ferenc – 2014. Április

